

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Προσφυγή αριθ. 15627/09

Ē Ē

κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας στις 13 Νοεμβρίου 2012 σε τμήμα αποτελούμενο από τους:

Isabelle Berro-Lefèvre, *πρόεδρος,*

Anatoly Kovler,

Khanlar Hajiyev,

Mirjana Lazarova Trajkovska,

Julia Laffranque,

Λινό-Αλέξανδρο Σισιλιάνο,

Erik Møse, *δικαστές,*

και τον Søren Nielsen, *γραμματέα τμήματος.*

Λαμβάνοντας υπόψη την πιο πάνω αναφερόμενη προσφυγή που κατατέθηκε στις 16 Μαρτίου 2009,

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η εναγόμενη κυβέρνηση και εκείνες που υπέβαλε σε απάντηση ο προσφεύγων,

Αφού διασκέφθηκε, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1. Ο προσφεύγων, κύριος **Ε Ε** είναι ένας Έλληνας υπήκοος ο οποίος έχει γεννηθεί το 1963 και κατοικεί στο Ηράκλειο (Κρήτη). Εκπροσωπήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από τον κύριο Π. Μηλιαράκη, δικηγόρο του συλλόγου Αθηνών.

2. Η ελληνική κυβέρνηση (η Κυβέρνηση) εκπροσωπήθηκε από τις απεσταλμένες του αντιπροσώπου της, κυρίες Κ. Παρασκευοπούλου, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και Ζ. Χατζηπαύλου, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Οι συνθήκες της υπόθεσης

3. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, όπως αυτά εκτέθηκαν από τους διαδίκους, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

4. Ο προσφεύγων είναι αναισθησιολόγος. Είναι διορισμένος στο Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας (ΕΚΑΒ) του Ηρακλείου (Κρήτη).

5. Στις 18 Νοεμβρίου 2003, ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Υγείας προκήρυξε διαγωνισμό για τη θέση του διευθυντή του ΕΚΑΒ Ηρακλείου. Σε μία ημερομηνία που δε διευκρινίζεται, ο προσφεύγων κατέθεσε υποψηφιότητα για την προαναφερόμενη θέση. Από τον φάκελο προκύπτει ότι ήταν ο μοναδικός υποψήφιος.

6. Στις 15 Δεκεμβρίου 2006, ο προσφεύγων ζήτησε από τη διοίκηση να συνεχίσει και να κλείσει τη διαδικασία, η οποία είχε παραμείνει ανοικτή, του προαναφερόμενου διαγωνισμού.

7. Στις 8 Μαΐου 2007, ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον του διοικητικού εφετείου Αθηνών αίτηση ακύρωσης της σιωπηρής άρνησης της διοίκησης να καλύψει τη θέση του διευθυντή του ΕΚΑΒ στο Ηράκλειο.

8. Στις 31 Ιουλίου 2008, το διοικητικό εφετείο έκανε δεκτή την αίτηση, ακύρωσε την παράλειψη ή σιωπηρή άρνηση της διοίκησης να περατώσει τη διαδικασία πλήρωσης της θέσης και παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον της διοίκησης προκειμένου να «προβεί στις απαραίτητες ενέργειες» (απόφαση αριθ. 1611/2008). Η απόφαση αυτή κατέστη αμετάκλητη. Στις 11 Νοεμβρίου 2008, η απόφαση αριθ. 1611/2008 κοινοποιήθηκε στο ΕΚΑΒ με μέριμνα της γραμματείας του διοικητικού εφετείου Αθηνών.

9. Στις 14 Νοεμβρίου 2008, η νομική υπηρεσία του ΕΚΑΒ διαβίβασε την απόφαση αριθ. 1611/2008 στο Κεντρικό Συμβούλιο του ΕΚΑΒ που είναι αρμόδιο για τις προσλήψεις ιατρών. Στις 18 Νοεμβρίου 2008, ο πρόεδρος του προαναφερόμενου Συμβουλίου κίνησε διαδικασία για την πλήρωση της κενής θέσης. Στις 16 Μαρτίου και 1^η Απριλίου 2009, οι εκθέσεις επί της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την κενή θέση κατατέθηκαν ενώπιον του προαναφερόμενου Συμβουλίου. Κατόπιν αναβολής λόγω έλλειψης απαρτίας, το Κεντρικό Συμβούλιο προσλήψεων συνεδρίασε στις 4 Ιουνίου 2009 και διόρισε τον προσφεύγοντα στη θέση για την οποία είχε θέσει υποψηφιότητα.

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

10. Επικαλούμενος τα άρθρα 6 § 1, 13 και 17 της Σύμβασης καθώς και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ.1, ο προσφεύγων παραπονείται για την καθυστέρηση της διοίκησης να συμμορφωθεί προς την απόφαση αριθ. 1611/2008 του διοικητικού εφετείου Αθηνών.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α. Επί της αιτίας της ελκόμενης από τα άρθρα 6 § 1, 13 και 17 της Σύμβασης

11. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι η διοίκηση συμμορφώθηκε με σημαντικές καθυστερήσεις προς την απόφαση αριθ. 1611/2008 του διοικητικού εφετείου Αθηνών. Επικαλείται τα άρθρα 6 § 1, 13 και 17 της Σύμβασης. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η μόνη εφαρμοστέα εν προκειμένω διάταξη είναι το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, τα εφαρμοστέα τμήματα του οποίου έχουν ως εξής:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως (...) υπό (...) δικαστηρίου (...), το οποίον θα αποφασίση (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)»

Επί του παραδεκτού

12. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η διοίκηση συμμορφώθηκε εγκαίρως προς την απόφαση αριθ. 1611/2008 του διοικητικού εφετείου και ότι, συνεπώς, ο προσφεύγων δεν παρεμποδίστηκε στην άσκηση του δικαιώματός του πρόσβασης σε δικαστήριο.

13. Ο προσφεύγων αντικρούει τη θέση της Κυβέρνησης. Υποστηρίζει ότι παρόλο που ο διαγωνισμός για την πλήρωση της επίδικης θέσης προκηρύχθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2003, αυτός διορίστηκε στις 4 Ιουνίου 2009, ήτοι με καθυστέρηση οκτώ ετών και έξι μηνών περίπου.

14. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο το οποίο εγγυάται το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης θα ήταν κενό περιεχομένου, αν η εσωτερική έννομη τάξη ενός συμβαλλομένου Κράτους επέτρεπε το να παραμείνει μία οριστική και υποχρεωτική δικαστική απόφαση ανενεργή σε βάρος ενός διαδίκου. Η εκτέλεση μιας απόφασης οποιουδήποτε δικαστηρίου πρέπει να θεωρείται ως αναπόσπαστο τμήμα της «δίκης» με την έννοια του άρθρου 6. Το Δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει ότι η πραγματική προστασία του πολίτη και η αποκατάσταση της νομιμότητας εμπεριέχουν την υποχρέωση της διοίκησης να συμμορφώνεται

προς μία απόφαση που έχει καταστεί οριστική (βλέπε, ιδίως, *Hornsby κατά Ελλάδας*, 19 Μαρτίου 1997, § 40 και επ., *Recueil des arrêts et décisions* 1997-II, *Καραχάλιος κατά Ελλάδας*, αριθ. 62503/00, § 29, 11 Δεκεμβρίου 2003). Επιπλέον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία που έχει η εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στις διοικητικές διαφορές (βλέπε *Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας κατά Ελλάδας*, αριθ. 32259/02, § 34, 22 Δεκεμβρίου 2005).

15. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο σημειώνει ότι η απόφαση αριθ. 1611/2008 του διοικητικού εφετείου Αθηνών κοινοποιήθηκε στο ΕΚΑΒ, με μέριμνα της γραμματείας του εν λόγω δικαστηρίου, στις 11 Νοεμβρίου 2008. Στις 4 Ιουνίου 2009, το Κεντρικό Συμβούλιο του ΕΚΑΒ που είναι αρμόδιο για τις προσλήψεις ιατρών προέβη στον διορισμό του προσφεύγοντος στη σχετική θέση. Η διοίκηση συμμορφώθηκε ως εκ του τούτου προς την προαναφερόμενη απόφαση σε λιγότερο από επτά μήνες, διάστημα το οποίο δεν μπορεί καταρχήν να θεωρηθεί υπερβολικό σύμφωνα με τη νομολογία επί του ζητήματος αυτού (βλέπε, μεταξύ άλλων, *Prodan κατά Μολδαβίας*, αριθ. 49806/99, §§ 54-55, 18 Μαΐου 2004, *Chiliaïev κατά Ρωσίας*, αριθ. 9647/02, §§ 32-36, 6 Οκτωβρίου 2005, *Zoubko και λοιποί κατά Ουκρανίας*, αριθ. 3955/04, 5622/04, 8538/04 και 11418/04, § 70, CEDH 2006-VI (αποσπάσματα), *Γεωργούλης και λοιποί κατά Ελλάδας*, αριθ. 38752/04, § 24, 21 Ιουνίου 2007, *Βαλυράκης κατά Ελλάδας*, αριθ. 27939/08, § 40, 11 Οκτωβρίου 2011).

16. Επιπλέον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η πολυπλοκότητα της διαδικασίας εκτέλεσης μίας δικαστικής απόφασης αποτελεί έναν από τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη στην εκτίμηση του διαστήματος που χρειάστηκε η διοίκηση για να συμμορφωθεί προς την απόφαση (*Yuriy Nikolayevich Ivanov κατά Ουκρανίας*, αριθ. 40450/04, § 53, 15 Οκτωβρίου 2009). Εν προκειμένω, από το φάκελο προκύπτει ότι η εκτέλεση της απόφασης αριθ. 1611/2008 απαιτούσε την εφαρμογή μίας συγκεκριμένης

διαδικασίας από το ΕΚΑΒ για την πλήρωση της επίδικης θέσης: εκθέσεις σχετικές με την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος έπρεπε να συνταχθούν και να κατατεθούν στο Κεντρικό Συμβούλιο προσλήψεων ιατρών και, κατόπιν, το εν λόγω όργανο έπρεπε να συνεδριάσει για την πλήρωση της θέσης. Συνεπώς, απαιτείτο σε κάθε περίπτωση ένα κάποιο διάστημα προκειμένου η διοίκηση να εφαρμόσει την απόφαση αριθ. 1611/2008. Δεδομένου ότι το ΕΚΑΒ δεν επέδειξε αδράνεια κατά την περίοδο τη μεταγενέστερη της κοινοποίησης της προαναφερόμενης απόφασης του διοικητικού εφετείου, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, υπό τις συνθήκες της προκειμένης υπόθεσης, το χρονικό διάστημα των επτά μηνών που παρήλθε έως την εκτέλεση της απόφασης αριθ. 1611/2008 δεν είναι υπερβολικό υπό την έννοια του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης σε ό,τι αφορά το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο.

Έπεται ότι αυτό το τμήμα της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο, κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3^α) και 4 της Σύμβασης.

B. Επί της αιτίας της ελκόμενης από το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ.1

17. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι λόγω της καθυστέρησης που σημείωσε η διοίκηση στην πλήρωση της θέσης του διευθυντή του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας από το 2003 με την πρόσληψή του, αυτός μπόρεσε να λάβει μισθό διευθυντή του προαναφερόμενου Κέντρου μόλις το 2009. Επικαλείται το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ.1, διάταξη η οποία έχει ως εξής:

«Έκαστο φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα στον σεβασμό της περιουσίας του. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί της ιδιοκτησίας του παρά μόνον για λόγους δημόσιας ωφέλειας και σύμφωνα με

τους όρους που προβλέπονται από τον νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου.

Οι προηγούμενες διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα των Κρατών να θεσπίζουν τους νόμους που κρίνουν απαραίτητους για να ρυθμίσουν τη χρήση των αγαθών σύμφωνα με το γενικό συμφέρον και να εξασφαλίσουν την πληρωμή των φόρων ή άλλων συνεισφορών ή των προστίμων.»

Επί του παραδεκτού

18. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η «περιουσία» με την έννοια του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου αριθ.1 μπορεί να είναι είτε «υφιστάμενη περιουσία» (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Van der Musselle κατά Βελγίου*, απόφαση της 23^{ης} Νοεμβρίου 1983, § 48, série A no. 70), είτε περιουσιακές αξίες, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων, δυνάμει των οποίων ένας προσφεύγων μπορεί να υποστηρίξει ότι έχει τουλάχιστον «θεμιτή προσδοκία» να αποκτήσει την πραγματική απόλαυση ενός δικαιώματος ιδιοκτησίας (*Malhous κατά Δημοκρατίας της Τσεχίας (déc.)* [GC], αριθ. 33071/96, CEDH 2000-XII, *Korecký κατά Σλοβακίας* [GC], αριθ. 44912/98, § 35, CEDH 2004-IX).

19. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση του προσφεύγοντος στηρίζεται στην υπόθεση ότι το ΕΚΑΒ όφειλε να τον έχει προσλάβει από το 2003, δηλαδή όταν προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τη θέση του διευθυντή του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας. Ωστόσο από τον φάκελο δεν προκύπτει καμία τέτοια υποχρέωση της διοίκησης. Πράγματι, η απόφαση αριθ. 1611/2008 του διοικητικού εφετείου δεν διαπίστωσε την παράλειψη του ΕΚΑΒ να προσλάβει τον προσφεύγοντα κατόπιν της προκήρυξης του διαγωνισμού για την πλήρωση της επίδικης θέσης, αλλά επεσήμανε την υποχρέωση της διοίκησης να περατώσει τον προαναφερόμενο διαγωνισμό. Επί αυτής της βάσης, το εφετείο διέταξε το

ΕΚΑΒ να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την πλήρωση της θέσης για την οποία ο προσφεύγων είχε θέσει υποψηφιότητα. Συνεπώς, το γεγονός ότι το αρμόδιο όργανο του ΕΚΑΒ συμμορφώθηκε εν συνεχεία προς την προαναφερόμενη απόφαση περατώνοντας τον διαγωνισμό το 2009 με την πρόσληψη του προσφεύγοντος, δε δημιούργησε υπέρ αυτού μία απαίτηση ή έστω μία θεμιτή προσδοκία καταβολής του μισθού διευθυντή του ΕΚΑΒ Ηρακλείου από το 2003.

Ενόψει των ανωτέρω, αυτό το τμήμα της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως ασυμβίβαστο *ratione materiae* προς το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ.1, κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3^α) και 4 της Σύμβασης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα,

Κηρύσσει απαράδεκτη την προσφυγή.

(υπογραφή)

Søren Nielsen

Γραμματέας

(υπογραφή)

Isabelle Berro-Lefèvre

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 30 Νοεμβρίου 2012.

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετρουτσόπουλος